

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 289
din 22.07.2004

**privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară
de muncă și alte prestații de asigurări sociale**

Publicat : 10.09.2004 în Monitorul Oficial Nr. 168-170 art Nr : 773 Data intrării în vigoare :
01.01.2005

MODIFICAT

[LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14](#)
[LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14](#)
[LP241 din 02.11.12, MO242-244/23.11.12 art.777](#)
[LP202 din 27.09.12, MO234-236/09.11.12 art.744](#)
[LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13](#)
[HCC5 din 10.04.12, MO76-80/20.04.12 art.11; în vigoare 10.04.12](#)
[LP3 din 15.01.12, MO21-24/27.01.12 art.66; în vigoare 01.01.12](#)
[LP227 din 25.11.11, MO7-12/13.01.12 art.20](#)
[LP56 din 09.06.11, MO107-109/01.07.11 art.280; în vigoare 01.07.11](#)
[LP7 din 10.02.11, MO34-36/04.03.11 art.56](#)
[LP68 din 23.04.10, MO83-84/28.05.10 art.236](#)
[LP155-XVI din 04.07.08, MO134-137/25.07.08 art.533](#)
[LP9-XVI din 14.02.08, MO47-48/08.03.08 art.141](#)
 [LP268-XVI din 28.07.06, MO142-145/08.09.06 art.702](#)

NOTĂ:

În textul legii, abrevierea „C.E.M.V.” se substituie cu abrevierea „CNDDCM”, iar cuvintele „invaliditate” și „handicap” se substituie cu cuvântul „dizabilitate” prin [LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege stabilește dreptul la prestații de asigurări sociale pentru prevenirea, limitarea, înlăturarea riscurilor sociale și susținerea financiară a persoanelor îndreptățite a le primi, în cazul

producerii unor astfel de riscuri.

[Art.1 al.(1) modificat prin LP268-XVI din 28.07.06, MO142-145/08.09.06 art.702]

(2) Reglementările prezentei legi se aplică în cazul următoarelor riscuri sociale asigurate: îmbolnăvirea, maternitatea, creșterea copilului și decesul.

[Art.1 al.(2) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Capitolul II

PRESTAȚIILE DE ASIGURĂRI SOCIALE

Articolul 2. Dreptul la prestații de asigurări sociale

(1) Dreptul la prestații de asigurări sociale, în condițiile prezentei legi, se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

(2) La prestații de asigurări sociale au dreptul asigurații cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova și șomerii cu drept la ajutor de șomaj (în continuare - șomeri).

[Art.2 al.(2) modificat prin LP56 din 09.06.11, MO107-109/01.07.11 art.280; în vigoare 01.07.11]

(3) Persoana are dreptul la prestațiile de asigurări sociale legate de riscurile sociale de care este asigurată.

(4) Persoanele asigurate au dreptul, în condițiile prezentei legi, la prestații de asigurări sociale și în cazurile în care riscul asigurat s-a produs în perioada de probă sau în ziua concedierii. În cazul persoanelor angajate în baza contractului individual de muncă pe durată determinată precum și în cazul lichidării unității, dreptul la prestații încetează la data încetării contractului, cu excepția dreptului la indemnizație de maternitate și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă survenită în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. În cazul încetării contractului individual de muncă pe durată determinată, precum și în cazul lichidării unității în perioada aflării în concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului se menține și după încetarea contractului, cu condiția că asiguratul nu se angajează la o altă unitate.

[Art.2 al.(4) modificat prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

[Art.2 al.(4) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(4¹) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se stabilește dacă aceasta confirmă, prin declarație pe propria răspundere, pierderea, la toate unitățile în care desfășoară activități, a venitului asigurat pentru întreaga perioadă a concediului medical.

[Art.2 al.(4¹) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(5) Categoriile de persoane asigurate obligatoriu în sistemul public sînt specificate în Legea nr.489-XIV din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Articolul 3. Acordurile (convențiile) internaționale

Dacă acordurile (convențiile) internaționale privind asigurările sociale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte dispoziții decît cele din prezenta lege, se aplică dispozițiile acestor acorduri (convenții).

Articolul 4. Sursele de finanțare a prestațiilor de asigurări sociale

(1) Plata prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b), c), d), e), f), g), h) se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

[Art.4 al.(2) abrogat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

[Art.4 al.(2), lit.a) declarată neconstituțională prin HCC5 din 10.04.12, MO76-80/20.04.12 art.11; în vigoare 10.04.12]

[Art.4 al.(2), lit.a) în redacția LP202 din 27.09.12, MO234-236/09.11.12 art.744]

[Art.4 al.(2), lit.b) în redacția LP202 din 27.09.12, MO234-236/09.11.12 art.744]

[Art.4 al.(2), lit.b) modificată prin LP3 din 15.01.12, MO21-24/27.01.12 art.66; în vigoare 01.01.12]

[Art.4 al.(2), lit.b) modificată prin LP227 din 25.11.11, MO7-12/13.01.12 art.20]

[Art.4 al.(2), lit.c) abrogată prin LP202 din 27.09.12, MO234-236/09.11.12 art.744]

[Art.4 al.(2), lit.c) modificată prin LP3 din 15.01.12, MO21-24/27.01.12 art.66; în vigoare 01.01.12]

(2¹) Începînd cu anul 2013, plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (3) din prezentul articol, se efectuează în modul următor:

a) primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă se plătesc din mijloacele angajatorului, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pe parcursul unui an calendaristic în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. În cazul șomerilor, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat din prima zi;

[Art.4 al.(2¹), lit.a) în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

b) începînd cu a șasea zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă, iar în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă – începînd cu prima zi după expirarea celor 15 zile cumulative plătite din mijloacele angajatorului, indemnizația se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.

[Art.4 al.(2¹), lit.b) în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

[Art.4 al.(2¹) introdus prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13]

(3) Plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA, de cancer de orice tip sau de apariția riscului de întrerupere a sarcinii, precum și plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă femeilor gravide care se află la evidență în instituțiile medico-sanitare, se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat, începînd cu prima zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă.

[Art.4 în redacția LP56 din 09.06.11, MO107-109/01.07.11 art.280; în vigoare 01.07.11]

Articolul 5. Tipurile de prestații de asigurări sociale

(1) Asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la următoarele prestații:

a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă;

b) indemnizație pentru prevenirea îmbolnăvirilor (carantină);

[Art.5 al.(1), lit.b) în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

c) prestație pentru recuperarea capacității de muncă;

d) indemnizație de maternitate;

[Art.5 al.(1), lit.e) abrogată prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13]

f) indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani;

g) indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav;

h) ajutor de deces.

(2) Șomerii au dreptul la prestațiile prevăzute la alin.(1) lit.a), d) și h).

(3) Modul de acordare a prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de Guvern.

Articolul 6. Condițiile de acordare a prestațiilor de asigurări sociale

(1) Asigurații au dreptul la prestații de asigurări sociale dacă au un stagiu total de cotizare de cel puțin 3 ani.

(2) Asigurații care au un stagiu total de cotizare de pînă la 3 ani beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă confirmă un stagiu de cotizare de cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat sau datei nașterii copilului în cazul riscului asigurat creșterea copilului.

[Art.6 al.(2) în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(3) Asigurații care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă pe durată determinată, inclusiv cei care muncesc la lucrări sezoniere, beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă au stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2) ori de cel puțin 12 luni, realizat în ultimele 24 de luni anterioare producerii riscului asigurat.

[Art.6 al.(3) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(4) Șomerii beneficiază de prestații de asigurări sociale cu condiția suspendării pentru această perioadă a plății ajutorului de șomaj.

[Art.6 al.(4) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(5) Ajutorul de deces se acordă asiguraților indiferent de durata stagiului de cotizare, precum și persoanelor care nu au statut de asigurat, dar care confirmă stagiul de cotizare de cel puțin 3 ani.

(6) Femeile asigurate au dreptul la indemnizație de maternitate indiferent de durata stagiului de cotizare.

[Art.6 al.(6) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(7) Soția aflată la întreținerea soțului asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație de maternitate în cazul în care soțul confirmă un stagiul de cotizare specificat la alin. (1), (2) sau (3). În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat (concediul de maternitate), dreptul la indemnizație se stabilește pentru perioada de la data înregistrării căsătoriei până la data expirării concediului de maternitate.

[Art.6 al.(7) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(8) Persoanele care au beneficiat sau beneficiază de prestații de asigurări sociale pe teritoriul altui stat nu pot beneficia, în condițiile prezentei legi, de indemnizație pentru același risc asigurat și pentru aceeași perioadă.

[Art.6 al.(8) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 7. Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale.

(2) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premurgătoare perioadei incluse în calcul.

(3) Venitul asigurat pentru lunile incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale nu poate depăși plafonul venitului din care se calculează contribuțiile individuale de asigurări sociale stabilit prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul respectiv. În cazul în care în calcul se include anul calendaristic incomplet, venitul asigurat se plafonează reieșind din numărul de luni în care s-a calculat venitul asigurat.

(4) Venitul mediu lunar asigurat se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premurgătoare lunii producerii riscului asigurat.

(5) În cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, aceste luni se includ în calcul cu venit lunar asigurat în cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, în cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului ori, la cererea asiguratului, se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premurgătoare perioadei incluse în calcul, cu condiția că aceasta va duce la majorarea cuantumului indemnizației. Această prevedere nu se aplică în cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul la

determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor din alte motive decât cele menționate sau din motivele menționate combinate cu alte motive.

[Art.7 al.(5) modificat prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(5¹) Dacă venitul asigurat lipsește la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul ori dacă venitul lunar asigurat realizat în perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul este mai mic decât salariul tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, atunci aceste luni se includ în baza de calcul al indemnizației de maternitate și al indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani cu venit lunar asigurat în cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, în cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului ori, la cererea asiguratului, se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul, cu condiția că aceasta va duce la majorarea cuantumulului indemnizației. Această prevedere nu se aplică în cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor din alte motive decât cele menționate sau din motivele menționate combinate cu alte motive.

[Art.7 al.(5¹) introdus prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(6) În cazul în care asiguratul a activat în perioada premergătoare lunii producerii riscului asigurat mai puțin de 12 luni calendaristice, aceleași luni calendaristice lipsă la toate unitățile de până la angajare se includ în calcul cu venit lunar asigurat în cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, în cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului.

(7) În cazul în care asiguratul, în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, nu are realizat venit asigurat la nicio unitate din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, baza de calcul al indemnizației o constituie cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului ori, la cererea asiguratului, aceste luni se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul, cu condiția că aceasta va duce la majorarea cuantumulului indemnizației.

[Art.7 al.(7) modificat prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(7¹) În cazul în care asiguratul, în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, nu are realizat venit asigurat la nicio unitate ori dacă venitul lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice incluse în calcul este mai mic decât salariul tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, baza de calcul al indemnizației de maternitate și al indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani o constituie cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului ori, la cererea asiguratului, aceste luni se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul, cu condiția că aceasta va duce la majorarea cuantumulului indemnizației.

[Art.7 al.(7¹) introdus prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(7²) În cazul în care asiguratul, în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, nu a realizat venit asigurat la nicio unitate din motiv de concediu pentru îngrijirea

copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani, cuantumul indemnizației de maternitate și al indemnizației pentru creșterea copilului următor se stabilește reieșind din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent.

[Art.7 al.(7²) introdus prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(8) La determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale, lunile calendaristice în care nu s-a realizat venit asigurat din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj se includ în calcul în modul prevăzut la alin. (5), (6) și (7) numai la unitatea în care asiguratul își desfășoară activitatea de bază. Unitatea în care asiguratul își desfășoară activitatea de bază se consideră unitatea unde se păstrează carnetul de muncă al asiguratului.

(9) Prevederile alin. (4)–(8), (11) și (12) se aplică la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor și în cazul în care asiguratul activează la o singură unitate.

(10) Lunile din perioada de 12 luni calendaristice premergătoare producerii riscului asigurat în care venitul asigurat lipsește din alte motive decît cele menționate la alin. (5) nu se exclud din calcul.

(11) În cazul în care asiguratul, în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, nu are realizat venit asigurat la nicio unitate din alte motive decît concediul medical, concediul de maternitate, concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani, șomajul cu drept de ajutor de șomaj, indemnizația de asigurări sociale nu se acordă.

(12) Baza de calcul al indemnizației de maternitate pentru femeile asigurate care nu se încadrează în niciuna dintre condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1), (2) și (3) din prezenta lege o constituie cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al femeii asigurate.

(13) Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați o constituie venitul mediu lunar asigurat al soțului, determinat în condițiile prezentului articol.

(14) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și d) și art. 15 alin. (1) lit. a) pentru șomeri o constituie cuantumul lunar al ajutorului de șomaj în vigoare la data producerii riscului asigurat.

(15) Venitul asigurat se include în calcul în lunile pentru care a fost calculat.

(16) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează și se plătesc pentru zile calendaristice. Venitul asigurat pentru o zi calendaristică se determină prin împărțirea venitului mediu lunar asigurat, calculat în conformitate cu prevederile prezentului articol, la numărul de zile calendaristice din luna pentru care se plătește indemnizația.

(17) Indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a), stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculează, cu excepția cazurilor legate de modificarea legislației privind modul de salarizare.

[Art.7 în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

[Art.7 modificat prin LP227 din 25.11.11, MO7-12/13.01.12 art.20]

Articolul 8. Confirmarea dreptului la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

Dreptul la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă se confirmă prin certificat de concediu medical, eliberat în modul aprobat de Guvern.

Articolul 9. Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă este de cel mult 180 de zile în cursul unui an calendaristic. Plata indemnizației se efectuează în condițiile art. 4.

[Art.9 al.(1) în redacția LP56 din 09.06.11, MO107-109/01.07.11 art.280; în vigoare 01.07.11]

(2) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, începînd cu a 120-a zi, se plătește în cazul prelungirii concediului medical, avizat de Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității

și Capacității de Muncă (în continuare - **CNDDCM**).

[Art.9 al.(2) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(3) Asiguraților cu contract individual de muncă pe durată determinată ce nu depășește un an, inclusiv celor angajați la lucrări sezoniere, și șomerilor, în perioada de acordare a ajutorului de șomaj, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se acordă pentru o perioadă de până la 30 de zile în cursul unui an calendaristic. Asiguraților cu contract individual de muncă pe durată determinată ce depășește un an indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se acordă în condițiile alin.(1).

[Art.9 al.(3) în redacția LP9-XVI din 14.02.08, MO47-48/08.03.08 art.141]

(4) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă tuturor beneficiarilor ce cad sub incidența prezentei legi, în caz de tuberculoză, SIDA și cancer de orice tip, cu avizarea C.E.M.V.(**CNDDCM**), este de cel mult un an pe parcursul ultimilor 2 ani.

(5) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu sarcina se acordă pe durata concediului medical fără restricții.

(6) Pentru cazurile neîntrerupte de incapacitate temporară de muncă, cu trecere dintr-un an calendaristic în altul, calculul zilelor se efectuează pentru toată perioada, începând cu prima zi de incapacitate temporară de muncă.

[Art.9 al.(6) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 10. Dreptul la prelungirea perioadei pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Medicul curant propune încadrarea în grad de dizabilitate în cazul în care bolnavul nu a fost recuperat la expirarea perioadei pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, stabilită în conformitate cu prezenta lege. În cazul în care măsurile de tratament și reabilitare nu s-au soldat cu ameliorarea stării de sănătate, boala sau trauma are o evoluție îndelungată și/sau au apărut semne de dizabilitate cu pierderea capacității de muncă, trimiterea bolnavului la expertizare se efectuează indiferent de durata concediului medical.

[Art.10 al.(1) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(2) În situații temeinic motivate privind posibilitatea recuperării, medicul curant propune prelungirea concediului medical peste 180 de zile, în scopul evitării încadrării în grad de invaliditate dizabilitate și al menținerii asiguratului în activitate.

(3) C.E.M.V.(**CNDDCM**) decide, după caz, prelungirea concediului medical pentru continuarea programului recuperator, transferul temporar la o altă muncă, reducerea programului de lucru, reluarea activității profesionale sau încadrarea în grad de invaliditate dizabilitate.

(4) Prolungirea concediului medical peste 180 de zile se face pentru cel mult 30 de zile, în funcție de evoluția cazului și de rezultatele acțiunilor de recuperare, în baza avizului C.E.M.V.(**CNDDCM**).

(5) În cazul prelungirii concediului medical peste 180 de zile, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se acordă pentru întreaga perioadă de concediu medical prelungit.

Articolul 11. Plata indemnizației în cazul încadrării în grad de invaliditate dizabilitate

În cazul în care C.E.M.V.(**CNDDCM**) a decis încadrarea în grad de invaliditate dizabilitate, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește până la data la care persoanei i s-a stabilit grad de invaliditate dizabilitate, fără a se depăși perioada maximă pentru care se acordă indemnizație, prevăzută de prezenta lege.

Articolul 12. Dreptul la indemnizații de asigurări sociale în anumite situații

(1) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și d) și art. 15 alin. (1) lit. a) se acordă și în cazul în care incapacitatea temporară de muncă a survenit în timpul concediului de odihnă anual. Concediul se prelungește cu durata incapacității temporare de muncă ce a decurs în interiorul său.

(2) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit la locul de muncă de bază, pentru

perioada suspendării contractului individual de muncă și altor contracte în vederea executării de lucrări sau prestării de servicii.

(3) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) în perioada în care asiguratul se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, cu retribuirea muncii în proporție de până la 0,5 din salariul de funcție/tarifar stabilit conform sistemului tarifar de salarizare ori în mărimea salariului cuvenit pentru timpul efectiv lucrat în limitele a 0,5 din durata programului de muncă în cazul salarizării conform sistemelor netarifare, la fiecare dintre unități.

[Art.12 în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 13. Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă se stabilește diferențiat, în funcție de durata stagiului de cotizare, după cum urmează:

a) 60% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagi de cotizare de până la 5 ani;

b) 70% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagi de cotizare cuprins între 5 și 8 ani;

c) 90% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagi de cotizare de peste 8 ani.

[Art.13 al.(1), lit.c) modificată prin LP56 din 09.06.11, MO107-109/01.07.11 art.280; în vigoare 01.07.11]

(2) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, SIDA sau de cancer de orice tip este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

Articolul 14. Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor

[Art.14 denumirea modificată prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(1) În scopul prevenirii îmbolnăvirilor, asiguratul are dreptul la indemnizație pentru carantină.

(2) Indemnizația pentru carantină se acordă asiguratului căruia i se interzice să-și continue activitatea din cauza carantinei, pe o durată stabilită prin certificat de concediu medical, eliberat conform legislației în vigoare.

(3) Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor se stabilește în condițiile și în cuantumurile prevăzute la art.13 alin.(1).

[Art.14 al.(3) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(4) Indemnizația pentru carantină nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea în condițiile timpului de muncă parțial.

[Art.14 al.(4) modificat prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

[Art.14 al.(4) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 15. Prestațiile pentru recuperarea capacității de muncă

(1) În scopul recuperării capacității de muncă, asiguratul are dreptul la:

a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică;

b) tratament balneosanatorial.

(2) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică se acordă, în cazul în care asiguratul este internat în staționar pentru protezare și/sau pentru intervenție ortopedică, pe toată perioada de aflare în staționar.

(3) Modul de acordare a biletelor de tratament balneosanatorial se stabilește de Guvern.

(4) Indemnizația pentru carantină nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își

reiau activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, cu retribuirea muncii în proporție de pînă la 0,5 din salariul de funcție/tarifar stabilit conform sistemului tarifar de salarizare ori în mărimea salariului cuvenit pentru timpul efectiv lucrat în limitele a 0,5 din durata programului de muncă în cazul salarizării conform sistemelor netarifare, la fiecare dintre unități.

[Art.14 al.(4) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 16. Indemnizația de maternitate

(1) Asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate.

[Art.16 al.(1) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(2) Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămîină de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori al nașterii a doi sau mai mulți copii – de 140 de zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți, indemnizația de maternitate se acordă pe o perioadă majorată cu 42 de zile calendaristice pentru concediul prenatal și cu 14 zile calendaristice pentru concediul postnatal.

[Art.16 al.(2) în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(3) În cazul în care copilul se naște mort sau moare în perioada concediului postnatal, indemnizația de maternitate se acordă pentru perioada stabilită, potrivit alin.(2).

(4) Cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

(5) În sensul prezentului articol, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art. 86, alin. (1), lit. b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă și prin declarația scrisă pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.

[Art.16 al.(5) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

[Art.17 abrogat prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art.644; în vigoare 01.01.13]

Articolul 18. Indemnizația pentru creșterea copilului

(1) Asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și pînă la vârsta de 3 ani a copilului. În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește începînd de la data ultimei acordări a concediului.

(2) De indemnizație lunară pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: unul dintre părinți, bunelul, bunica, o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, precum și tutorele, dacă sînt persoane asigurate și îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1), (2) sau (3).

(3) În cazul în care beneficiarul de indemnizație pentru creșterea copilului își reia activitatea în condițiile timpului de muncă integral înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului sau se angajează la o altă unitate, indemnizația stabilită se suspendă și se stabilește uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2), dacă întrunește condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1), (2) sau (3).

[Art.18 al.(3) modificat prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(4) În cazul în care mama sau tata (beneficiar de indemnizație) își reia activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, indemnizația nu se suspendă.

[Art.18 al.(4) modificat prin LP50 din 28.03.14, MO86/05.04.14 art.205; în vigoare 01.04.14]

(5) În cazul copiilor gemeni sau în cazul mai multor copii în vîrstă de pînă la 3 ani, de dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: concomitent ambii părinți sau concomitent două persoane asigurate menționate la alin. (2). Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație/ indemnizații pentru copilul/copiii de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(6) Cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art. 7, dar nu mai puțin de 400 de lei pentru fiecare copil.

[Art.18 în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14, al.(6) - în vigoare 01.01.14]

[Art.18 modificat prin LP7 din 10.02.11, MO34-36/04.03.11 art.56]

[Art.18 în redacția LP68 din 23.04.10, MO83-84/28.05.10 art.236]

[Art.18 modificat prin LP155-XVI din 04.07.08, MO134-137/25.07.08 art.533]

Articolul 19. Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav

(1) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, iar în cazul copilului care suferă de maladie oncologică și al copilului cu dizabilitate pentru afecțiuni intercurrente - pînă la împlinirea vîrstei de 16 ani se acordă în bază de certificat de concediu medical, eliberat în condițiile legislației în vigoare.

[Art.19 al.(1) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(1¹) Dreptul la indemnizație se acordă, opțional, unuia dintre părinți: mamei sau tatălui. În cazul în care nici mama, nici tata, din motive întemeiate, confirmate documentar, nu pot îngriji copilul bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, copilul care suferă de maladie oncologică în vîrstă de pînă la 16 ani sau copilul cu dizabilitate în vîrstă de pînă la 16 ani, indemnizația se acordă altor persoane asigurate, opțional: tutorelui, altui membru de familie, bunicului, bunicii.

[Art.19 al.(1¹) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(1²) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul anual (de bază sau suplimentar), în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea acestui copil pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă.

[Art.19 al.(1²) introdus prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(2) Cuantumul indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav se stabilește în conformitate cu art.13 alin.(1).

Articolul 20. Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav este de cel mult 14 zile calendaristice în cazul acordării asistenței medicale de ambulatoriu și de cel mult 30 de zile calendaristice în cazul acordării asistenței medicale în staționar pentru perioada în care copilul necesită îngrijire, dar nu mai mult de 60 de zile cumulative într-un an calendaristic pentru fiecare copil.

[Art.20 al.(1) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(2) În cazul în care copilul suferă de boli contagioase, este imobilizat într-un aparat ghipsat ori este supus unor intervenții chirurgicale, durata concediului medical se stabilește de către consiliul medical consultativ, iar indemnizația se acordă pentru perioada integrală a concediului medical.

Articolul 21. Ajutorul de deces

(1) În caz de deces al asiguratului, pensionarului din sistemul public de asigurări sociale, șomerului sau persoanei care a realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 3 ani, de ajutorul de deces beneficiază o singură persoană, care poate fi, după caz, soțul/soția supraviețuitor/supraviețuitoare, copilul, părintele, tutorele, curatorul, conform legislației în vigoare, sau, în lipsa acesteia, persoana care dovedește că a suportat cheltuielile ocazionate de deces.

[Art.21 al.(1) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(2) Asiguratul, șomerul și pensionarul beneficiază de dreptul la ajutor de deces în caz de deces al

unui membru de familie care nu avea drept de asigurări sociale.

[Art.21 al.(2) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(3) Se consideră membru de familie, în sensul prezentului articol:

a) soțul/soția;

[Art.21 al.(3), lit.a) modificată prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

b) părinții;

c) copiii până la vârsta de 18 ani sau, dacă își făceau studiile la secția cu frecvență la zi la o instituție de învățământ, - până la absolvire, însă până la atingerea vârstei de 23 de ani, precum și copiii inapți pentru muncă, indiferent de vîrstă, dacă și-au pierdut capacitatea de muncă pînă la atingerea vîrstelor menționate.

(4) Ajutorul de deces se acordă o singură dată, în sumă fixă.

(5) Cuantumul ajutorului de deces se stabilește anual prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 22. Plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în cazul falimentului angajatorului

În cazul falimentului angajatorului, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, ce a început să curgă anterior acestei situații, se plătește analogic salariului, în temeiul art.54 din Legea insolabilității nr.632-XV din 14 noiembrie 2001, din contul bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 23. Acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale persoanelor care desfășoară activități în mai multe unități

Pentru persoana care desfășoară activități în mai multe unități, în fiecare fiind asigurată conform legislației, indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează în funcție de venitul total asigurat, calculat în conformitate cu art.7.

[Art.23 modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 24. Calculul și plata indemnizațiilor de asigurări sociale

Calculul și plata indemnizațiilor de asigurări sociale se efectuează de organele abilitate, în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 25. Termenele de plată a indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Plata indemnizațiilor de asigurări sociale se efectuează:

a) lunar, cel tîrziu la data achitării salariului pentru luna respectivă, în cazul asiguraților cu contract individual de muncă;

b) la data depunerii certificatului medical sau în cel mult 10 zile de la această dată în cazul celorlalte categorii de asigurați, al pensionarilor și șomerilor.

(2) Plata ajutorului de deces se efectuează în cel mult 3 zile lucrătoare de la data prezentării tuturor actelor necesare.

Articolul 26. Persoanele cărora li se plătește indemnizație de asigurări sociale

(1) Indemnizația de asigurări sociale se plătește beneficiarului, reprezentantului legal sau persoanei lui de încredere.

(2) Indemnizația de asigurări sociale stabilită pentru luna în curs și neplătită asiguratului decedat se plătește soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că l-a îngrijit pînă la data decesului.

(3) Indemnizația de asigurări sociale neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se plătește integral soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că a îngrijit asiguratul decedat.

Articolul 27. Termenul de prescripție pentru plata

indemnizației de asigurări sociale

(1) Indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații, iar ajutorul de deces – din ziua următoare zilei de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

[Art.27 al.(1) modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

(2) Indemnizația stabilită, dar neîncasată la timp se plătește retroactiv pe o perioadă de cel mult 3 ani anteriori datei solicitării.

(3) Indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

Articolul 28. Încetarea, suspendarea și reluarea plății
indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Plata indemnizației de asigurări sociale încetează începând cu ziua următoare celei în care beneficiarul:

- a) a decedat;
- b) nu mai îndeplinește condițiile legale pentru acordarea indemnizației;
- c) și-a stabilit domiciliul pe teritoriul unui alt stat cu care Republica Moldova nu a încheiat convenții de asigurări sociale.

(2) Plata indemnizației de asigurări sociale încetează în cazul obținerii indemnizației în baza unor documente false.

(3) Plata indemnizației de asigurări sociale se suspendă pe perioada decăderii beneficiarului indemnizației prevăzute la art.18 din drepturile părintești, abandonării sau plasării copilului într-o instituție socială.

(4) Reluarea plății indemnizației de asigurări sociale, suspendate potrivit alin.(3), se face la solicitare, începând cu ziua următoare celei în care a încetat cauza suspendării.

Articolul 29. Stingerea dreptului la indemnizație
pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Asiguratul nu este în drept să primească indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în cazul în care:

- a) își cauzează premeditat daune sănătății;
- b) și-a pierdut capacitatea de muncă în urma comiterii unei crime;
- c) a urmat tratament forțat, conform hotărârii judecătorești, cu excepția persoanelor cu dizabilități mintale;
- d) se află în detenție sau în proces de expertizare medico-legală;
- e) neglijează serviciile medicale sau de reabilitare care îi stau la dispoziție;
- f) prezintă acte false;
- g) certificatul de concediu medical a fost anulat în modul stabilit de Ministerul Sănătății;
- h) se deplasează peste hotarele țării în perioada aflării în concediu medical, cu excepția deplasării cu scop de tratament.

(2) Modul de restituire a sumelor plătite necuvenit se stabilește de Guvern.

[Art.29 în redacția LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

Articolul 30. Controlul acordării indemnizațiilor de
asigurări sociale

Controlul asupra corectitudinii stabilirii, calculării și plății indemnizațiilor de asigurări sociale îl exercită Casa Națională de Asigurări Sociale, Inspekția financiară, Inspectoratul de Stat al Muncii și structurile lor teritoriale.

[Art.30 modificat prin LP332 din 23.12.13, MO35-41/14.02.14 art.75; în vigoare 01.04.14]

[Art.30 modificat prin LP241 din 02.11.12, MO242-244/23.11.12 art.777]

[Capitolul III exclus prin LP268-XVI din 28.07.06, MO142-145/08.09.06 art.702]

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32. Recuperarea sumelor plătite necuvenit

(1) Angajatorul sau funcționarii caselor teritoriale de asigurări sociale din a căror vină au fost stabilite și plătite necuvenit sume de la bugetul asigurărilor sociale de stat, ca urmare a nerespectării prevederilor legislației în vigoare, sînt obligați să le restituie.

(2) Sumele plătite fără temei legal, ca urmare a prezentării unor acte false, se rețin din contul persoanelor care le-au primit în mod necuvenit.

(3) Sumele nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se urmăresc.

Articolul 33. Soluționarea litigiilor ce țin de aplicarea prezentei legi

Litigiile ce țin de aplicarea prezentei legi se soluționează de Casa Națională de Asigurări Sociale, a cărei decizie poate fi atacată în instanță de judecată, conform legislației în vigoare.

Articolul 34. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu excepția art.7 alin.(5) și art.16, care intră în vigoare la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aproba actele normative necesare punerii în aplicare a prezentei legi.

**PREȘEDINTELE
PARLAMENTULUI**

Eugenia OSTAPCIUC

**Chișinău, 22 iulie 2004.
Nr. 289-XV.**